

Turistes reials

**Aiguamolls:
tema
preocupant**

(De la nostra Redacció).- L'elaboració d'uns estudis sociològics, econòmics i ecològics de tota la zona, feta per mitja de la Conselleria d'Ordenació del Territori de la Generalitat, després de la paràlització immediata de les obres de Port Llevant i de Fluvià Marina, és el sistema més adient que propugna la secció local de Figueres de l'Esquerra Republicana de Catalunya, per tal de solucionar la greu problemàtica dels aiguamolls de l'Empordà.

Aquest partit polític, que dona el seu suport al "Grup de Defensa dels Aiguamolls Empordanesos", diu en un comunicat que "caldrà fer conèixer amb tota claredat i profusió de mitjans a l'opinió pública, els resultats dels esmentats estudis o informe i recollir el sentiment popular, principalment dels pobles que es veuen més afectats per la qüestió: Castelló d'Empúries, Roses, Sant Pere Pescador, l'Armentera, Pau, Palau-saverdera, etc."

"La Generalitat —acaba dient— hauria de donar, després de tot el procés esmentat, una solució plenament vàlida al problema plantejat i en un curt termini de temps".

(A la pàgina 5, "El meu punt de vista sobre els aiguamolls", per Josep Maria Ametlla)

Els Reis de l'Estat espanyol, En Joan Carles i Na Sofia, acompanyats dels seus fills, recorregueren el propassat cap de setmana alguns llocs de la Costa Brava: Port de la Selva, Cadaqués, Figueres, Roses, Llafranc, Calella de Palafrugell, on assistiren a la tradicional "Cantada d'Havaneres", etc. A la capital de l'Alt Empordà, la família reial visità el Teatre-Museu Dalí

i, tal com succeí arreu, rebé grans mostres d'afecte i simpatia. A la foto, En Joan Carles, en baixar de l'helicòpter que el portà a Figueres, és saludat pel batlle de la ciutat, Pere Giró i Brugués.

Àmplia informació literària i gràfica, a les planes centrals.

**Juliol: 400 mil
estrangers més
que l'any
passat**

(De la nostra Redacció).- Segons dades que ens han estat facilitades, durant el propassat mes de juliol entraren per les fronteres de la Jonquera i Portbou un total de 2.047.619 estrangers, xifra que comparada amb la del mateix mes de l'any passat suposa un augment de 407.155 persones.

Pel que fa a sortides d'espanyols, el nombre també s'incrementà: 23.288 més que el juliol del 1977. O sigui, un total de 176.395.

Per altra banda, cal dir que per les esmentades fronteres entraren 9.098 espanyols més que l'últim any, en el transcurs del mes de juliol.

**Els
rosencs,
indignats
El
"I Festival
de Rock"
esdevingué
un
gran
escàndol**

Pàgina 10

Figueres

El batlle acusa la RENFE de "terrorista"

Espectacular mesura per tal d'evitar els embotellaments a la carretera de Roses

Pàgina 3

PAÍS

Dip. Legal: B 18920-1977

Redacció, Administració i Publicitat c/. Lasauca, 21 - 1er. C
Tel. 50 57 63 - FIGUERES

Director general: Emili Casademont i Comas
Secretari de redacció: Juli Molons
Coordinació: Narcís J. Ferrer, Jordi Vallmajó

Redactors i col·laboradors: Josep M.ª Ametlla, Xavier Amir, M.ª Àngels Anglada, Joaquim Ballester, Martí Balló, Josep Bartolomé, Antoni Calvó, Josep Clara, Albert Carreras, Josep M.ª Company, Ferran Garrido i Pallardó, Antoni Godoy, Ramon Guardiola, Jaume Guillaumet, Joan Guillaumet, Alfons Gumbau, Albert Gurt, Xavier de Lerma, Montserrat Minobis, Josep M.ª Ortega, Narcís Pijoan, Josep Playà i Maset, Eduard Puig i Vayreda, M.ª Lluïsa Rodríguez, Alfons Romero, Josep M.ª Salvatella, Miquel Sempere, Jaume Sureda i Prat, Francesc Tibau, Torner Malé (fotografia)

Secretaria: M.ª Assumpció Casamitjana
Departament de publicitat: Josep de la Fè
Disseny publicitat: Pere Prats

Composició: Fotocomposició/Servicios - Tel. 330 05 45
Impres: Vallesana de Publicacions, S. A. - c/. Calders, 21-25 - Sabadell
Distribuidora dels Països Catalans

Gerent: Alexandre Liaño
Adjunt a gerència: Alina Vallmajó
Conseller: Vicenç Burgas
President: Carles López Cusi

editora
empordanesa, s.a.

Sense malícia

Per Montserrat Minobis

ADÉU, MILITÀNCIA; ADÉU

El mitjans de informatius s'han fet ressò que la Montserrat Roig deixava el PSUC, perquè "difereix de les declaracions públiques de Carrillo, a favor de la Monarquia, i també del grup parlamentari comunista". Posteriorment, però, Montserrat Roig, ella mateixa, ha desmentit la notícia, tot declarant que s'havia prè "unes vacances de militància per a reflexionar."

Abm tanta notícia i "contra-notícia", ja fa gairebé un mes —o més— que la mateixa Montserrat Roig havia confirmat a algunes amistats que deixava el partit.

Qui ho entén?

LA CANTUDO, FEMINISTA

Totes les revistes de "coeur" parlen de la separació del cantant Julio Iglesias de la seva dona Isabel.

La M.ª José Cantudo ha sortit en defensa de la seva companya de sexe, sent unes, segons diuen els cronistes, "explosives declaracions" a Buenos Aires. Entre altres coses, diu:

—Julio Iglesias és un masclista.

I afegeix:

—Certament, fa gràcia que no hagi pogut suportar la "infidelitat" de la seva dona, quan ell es passa la vida enganyant-la.

Oh, i afegeix més encara:

—A Julio Iglesias li agrada seduir totes les dones, mentre pretén que la seva es quedi a casa...

HO ACONSEGUIRAN?

Ha finalitzat el Congrés Internacional de Llengües Amenacades, i no resisteixo la temptació de transcriure les conclusions referents a les llengües parlades a l'Estat espanyol:

1) Sol·licitar al govern espanyol l'oficialitat de les llengües parlades a l'Estat, únicament en funció de motius de territorialitat de la llengua, o sigui, segons el domini lingüístic. Només en el cas del gitanos, que no tenen territori, s'aplicarà el dret individual, que inclou l'ensenyament del romani (caló).

2) Aquest concepte de territorialitat serà entès en un sentit ampli, o sigui, que les llengües també seran oficials en zones que són fora de les divisions administratives autònomes.

3) Que tots els mestres d'escola i els professors d'ensenyament mitjà, tècnic i superior hauran de parlar i escriure correctament la llengua pròpia del país.

4) Que tots els funcionaris públics hauran de conèixer obligatòriament la llengua pròpia del país on exerceixen.

5) Que tots els cartells toponímics hauran de ser escrits únicament en la llengua pròpia del país.

6) Que es garanteixin per a totes les llengües tots els mitjans de comunicació social propis.

El Congrés considerarà, també, que les llengües de les comunitats de l'Estat espanyol són —a part del castellà— el català, gallec, euskera, bable (asturià), aragonès, occità (aranès), romani (caló) i portuguès.

Nota: Cal fixar-se en les conclusions números 3, 4 i 6. Perquè, si no ho recordo malament, l'únic que hem aconseguit és la cooficialitat, no?

"Cartas a la muerte de mi padre", de Josep M.ª Gironella

Per R. Guardiola Rovira

Josep Maria Gironella i Alexandre Deulofeu són els escriptors més prolífics de l'Alt Empordà, al llarg de la seva història, referint-nos a obres publicades. El nostre estimat Joan Guillaumet té més autoritat per a corregir-nos.

Encara l'èxit editorial de "El escándalo de Tierra Santa" continuava, quan ja en Gironella escriu aquesta carta que esdevé un altre "best seller".

L'obra comença quasi amb la il·lusió del seu primer viatge de Darnius a Figueres i la forta impressió de topar-se amb el ferrocarril.

Sembla molt diàfan el que es va proposar amb l'obra. Però acomplert brillantment el seu propòsit, ha obert un camí genial en la literatura autobiogràfica. L'homenatge al pare és tan emotiu i el llibre conté una exaltació tan acurada dels sentiments filials i familiars, dintre una qualitat literària, i una amenitat de començament a acabament, que l'obra es devora amb fruïció. I seria un bon llibre de lectura castellana per als alumnes en

l'ensenyança i la pràctica d'aquesta llengua, perquè el seu text conté idees importants que donarien lloc a comentaris, tenint en compte les virtuts cíviques, altruïstes i d'exemplaritat que s'hi desgranen.

El llibre té una altra virtut a ressaltar a l'alumnat que el llegís i el comentés: l'orientació i l'esforç per a seguir una vocació. Gironella —l'empordanès de Darnius que tan clarament ho manifesta— és l'home de la lluita per a aconseguir el que es proposa. I la seva muller exemplaritzava, amb el seu esforç, per a servir els centres d'interès i les necessitats del marit perquè hi creu.

L'obra ens permet fer un recompte dels esdeveniments del nostre segle, i posa de manifest l'humanisme del seu autor. L'interessa l'home i els seus problemes. I això es veu quan passa quasi desapercebut el paisatge, només suaument present, i de passada, mentre els problemes humans adquireixen volum i personalitat.

AUTO RECORD FIGUERES

Concesionario exclusivo en la provincia de
OPEL y GENERAL MOTORS

Ofrece para su entrega inmediata la más completa gama de vehículos fabricados por OPEL y GENERAL MOTORS

Opel Manta, Opel Rekord diesel, GMC, Jymy todo terreno, etc, etc.

PLACA NACIONAL - PLACA TURISTICA

AUTO RECORD FIGUERES

Agencia Oficial SAVA

Ofrece amplia gama de vehículos industriales SAVA

Exposición y ventas en Avda. General Mola, 39 - Teléfonos 50 34 06 y 50 46 19, y en calle San Antonio, 68 - Teléfonos 50 20 12 y 50 42 85

Con los coches de bomberos

El alcalde amenzó seriamente a RENFE

(De nuestra Redacción).—*"Para mí esto es una forma de terrorismo y de alteración del orden público"*, diría el alcalde, Pere Giró, en su puesto de mando instalado junto al paso a nivel de la carretera de Roses. De esta forma Giró acusaba a los responsables de RENFE en Figueres, por los continuos retrasos que se han venido produciendo en levantar las barreras.

A primeras horas del pasado viernes el alcalde hacía estacionar dos coches de bomberos junto al paso a nivel, con la amenaza de que si las barreras del mismo se mantenían bajadas más tiempo del necesario, ordenaría que sendos camiones se atravesaran en la vía impidiendo el paso de los trenes.

Según dijo, el alcalde había agotado la paciencia cuando el día anterior, jueves, se mantuvieron las barreras bajadas du-

rante más de diez minutos, lo que produjo en la ciudad un auténtico colapso de la circulación rodada. *"Les avisé —dijo refiriéndose a RENFE— y como parecía que aún se burlaban, me he visto obligado hoy a tomar estas medidas"*.

AGOTADOS TODOS LOS CAUCES

Durante toda la mañana del viernes el alcalde se mantuvo en su puesto, dispuesto a entrar en acción en cualquier momento y recibiendo llamadas a través de la radio del coche de bomberos y por el teléfono de la farmacia que hay en la misma acera. Hasta últimas horas del sábado los bomberos permanecieron junto al paso a nivel. El "comando Giró" no llegó a cortar el paso de los trenes porque las barreras no se mantuvieron bajadas en ningún momento más de tres minutos.

El alcalde manifestó que había agotado todos los cauces, con entrevistas personales, llamadas telefónicas y cartas durante tres años. *"Ante la falta de respuesta mi postura ha de ser radical"*. Según el señor Giró, las excusas de los responsables de RENFE venían basándose en las barreras automáticas instaladas hace algún tiempo, que mantenían el paso cerrado hasta que los trenes no pasaban de un determinado punto de las vías.

"Después de muchas averiguaciones —manifestó el alcalde— hemos llegado a la conclusión de que no era cierto y hoy se está demostrando, cuando amenazamos con cortar el paso de los trenes". También

dijo el señor Giró que acababa de hablar con el gobernador, quien le había manifestado que tomara la actitud que creyera más conveniente.

LA POSTURA DE RENFE

Por su parte, el jefe accidental de la estación de RENFE en Figueres, Francesc Tura Tura, se mantenía en su puesto. Preguntando por este periódico sobre la amenaza existente en el

paso a nivel, manifestaría que oficialmente no tenía conocimiento de la actitud del alcalde.

El señor Tura no quiso hacer declaraciones, puesto que su situación no se lo permitía, aunque aseguró que el servicio se mantenía como cualquier otro día del año y que el paso a nivel permanecía cerrado, como siempre, el tiempo necesario para el paso de los trenes.

A la pregunta de qué medidas tomaría en caso de que el alcalde ordenase que los coches

Rumor Pere Giró, gobernador civil de Lleida

(De nuestra Redacción).—Según se nos ha informado, el alcalde de la ciudad, Pere Giró i Brugués, podría ser nombrado en breve gobernador civil de Lleida. De confirmarse el rumor, el señor Giró daría un importante paso en su carrera política al amparo de UCD.

de bomberos se estacionaran sobre las vías, Francesc Tura Tura manifestó: *"Ordenar inmediatamente que los trenes se detuvieran. ¡No los iba a echar sobre los camiones!"*.

En ambientes ciudadanos se comenta con sorpresa la actitud radical tomada por el alcalde, en bien de la ciudad y de la circulación rodada que afluye a Figueres por la carretera de Roses, pero se le critica que no lo hubiera hecho antes.

Cinturón de ronda: una solución para salvar el paso a nivel

El alcalde de la ciudad nos ruega recordemos a los que habitualmente utilizan la carretera de Roses, que pueden salvar el paso a nivel circulando por el cinturón de ronda. O sea: tomar la nueva carretera hacia Portbou que empieza en la Plaza de la Victoria y desde ella subir a la variante siguiendo por ella hasta ver la indicación "Roses". La vuelta puede hacerse por el mismo camino.

Bomberos

Nuevo material y ampliación del parque

(De nuestra Redacción).—Con motivo de la entrega al parque municipal de bomberos de nuestra ciudad de la nueva unidad, un Deutz, nos hemos puesto al habla con el aparejador municipal Pedro Aldámiz a fin de ampliar detalles sobre el funcionamiento del cuerpo de bomberos figuerense. Nos ha manifestado el señor Aldámiz que desde Figueres se atienden actualmente sesenta y cuatro municipios y agregados, en lo que se refiere a incendios urbanos, ya que los forestales dependen de Isona. Se nos puntualiza que, debido a las distancias entre los puntos de influencia y Figueres, las llamadas a los bomberos deben ser confirmadas por la Guardia Civil.

PROXIMA AMPLIACIÓN DEL PARQUE

Próximamente Figueres contará con un nuevo parque que se ubicará en el edificio que se ha construido junto a la nueva carretera que une Figueres con Llançà y que arranca de la Plaza de la Victoria. Además de los servicios propios del cuerpo, el edificio cuenta con 18 viviendas para los componentes del parque.

Existente también un proyecto a nivel de las comarcas de Girona, que consiste en la creación de tres grandes agrupaciones de material y hombres. Uno de es-

tos centros corresponderá a Girona capital, otro a Figueres y el tercero a una localidad del Baix Empordà.

Curs d'orientació universitària (C.O.U.)

El Centre escolar Empordà de Roses, Homologat per B.U.P., ha demanat autorització al Ministeri d'Educació i Ciència per impartir el C.O.U. durant el curs acadèmic 78-79. Resten vuit places lliures.

Per inscripcions: Carretera Mas Oliva s/n de Roses o al T. 25 73 97

Toros

Por Currillo

Vidrié, catedrático del rejoneo

Espléndida corrida, con trofeos para todos los actuantes. Pero el que se llevó la mejor parte, no fue otro que Manuel Vidrié. Dicho rejoneador está atravesando un momento más que excelente, en el que le es dable hacer todo lo que se propone con los astados. Sus dos actuaciones resultaron un prodigio de buen hacer. En cada una de las suertes, el público, completamente entregado, lo aplaudió con mucho calor. Una vez finalizado el festejo, el balance para Vidrié no podía ser mejor: cuatro orejas y dos rabos.

Raúl Aranda (grana y oro): El torero maño estuvo bien con la capa y fue aplaudido justamente. Con la muleta, su faena variada y amena, la aderezó con algún adorno y desplante. Pinchazo y estocada. Oreja y vuelta.

Volvió a sonreírle el triunfo en el cuarto de la tarde.

Pues también pudo cortar otra oreja, después de realizar una faena muleteril que agradó a la concurrencia. Para abatir al bicho, necesitó de un pinchazo y más de media estocada.

Pepe Cámara (Verde y oro): Al diestro venezolano, lo vimos más puesto y menos alocado que otras veces. Estuvo bien con el capote y muy brillante con las banderillas. Clavó tres pares en cada enemigo a cuál mejor. Con la muleta, realizó dos valientes faenas con pases muy ceñidos y vistosos, rematados en cada una de sus series. Al primer toro, lo despachó de dos pinchazos y estocada, siendo premiado con una oreja. Al segundo de su lote, de pinchazo y media honda. Dos orejas y triunfal vuelta acompañado de sus compañeros de la terna, incluido el sobresaliente "El Jato".

6x9 per By Sens

—Pero, ¿quiere hablar de la circulación, señor C., en este caos que vivimos?

—Pues yo creo que sí. Ha llegado un momento, creo, que será importante la acumulación de datos y puntos de vista para los hombres de acción que esperamos. Harán falta. Hay muchas cosas por hacer, aunque lo más grave son esas que, por viejas, ya parecen inamovibles al llegar a este punto culminante del verano. Son problemas de repetición. Siem-

pre igual. Y con las mismas palabras en cuanto a la esperanza. Casi tienen un ambiente de club de fútbol.

—¿Se refiere usted a la presión del agua?

—Me refiero a todo. Vamos a tomar la circulación que procede de Llansá, porque hablar de la de Roses ya parece tema de ultratumba. A simple vista no tiene ninguna dificultad. Pero vea como los martes, jueves y sábados es tremendo el problema que se provoca al cerrar para vehículos la calle Pella y Forgas en dirección al cen-

tro de la ciudad, por ocupar el mercado de verduras los contornos de aquella vía y la Plaza Matadero. Nosotros procuramos evitar esa dirección al llegar a Figueres, pero los turistas, que desconocen la circulación figuerense, se les plantea una auténtica solución de laberinto para alcanzar el centro. Con la señal de prohibición colocada en el centro de la calzada de Pella y Forgas, unos tuercen hacia la izquierda, dan la vuelta a la Plaza de la Victoria y se encuentran en el mismo lugar por donde

habían entrado. Otros van en dirección a la Calzada de los Monjes, metiéndose en el conflicto circulatorio de la Plaza de Catalunya. Otra parte de conductores toman la calle Lavadero y Sol de Isèrn, encontrándose al final de la de San Rafael con dificultades para torcer a la derecha y salir a la de Peralada. Una fracción de éstos, antes de llegar a la calle San Rafael han cambiado de dirección y, por la de San José Sol de Isèrn, alcanzan la Plaza de la Palmera. Es muy difícil resolver el laberinto si

no se conoce bien la ciudad. Y mi punto de vista es éste: ¿No podría trasladarse el mercado a otro punto de la ciudad evitando los embotellamientos? ¿No se merecen, por otra parte, un mercado, los vecinos de la zona alta de la ciudad? ¿Tan importante es el aparcamiento de la Plaza del Sol? ¿Por qué no programar a fondo un tránsito adecuado para cuando llega el verano? —Porque esto tiene que hacerse en invierno, señor C., tiene que hacerse en invierno. Como tantas cosas...

POLIGONO PONT DEL PRÍNCEP, S.A.

PLAN PARCIAL APROBADO POR LA COMISION PROVINCIAL DE URBANISMO EL 12-7-1977

PARCELAS INDUSTRIALES

DESDE 600 m.². CON TODOS LOS SERVICIOS ASEGURADOS
FACILIDADES DE PAGO HASTA 3 AÑOS (SIN INTERESES)

NAVES INDUSTRIALES

GRAN CALIDAD A SU JUSTO PRECIO

DE 300 m.² EDIFICADOS + 200 m.² DE PATIO

DE 600 m.² EDIFICADOS + 400 m.² DE PATIO

DE 1200 m.² EDIFICADOS + 800 m.² DE PATIO

GRANDES FACILIDADES DE PAGO

NOS ADAPTAMOS A SUS POSIBILIDADES

**¡¡ INVIERTA Y REVALORICE SU DINERO
EN EL POLIGONO MEJOR SITUADO !!**

VEA LA GRAN MAQUETA Y PIDA INFORMACION:

Calle Vilafant, 17 - Teléfono 502649 **FIGUERAS**

En 9 líneas

CAOS

Nuevamente hemos de referirnos al caos circulatorio en la ciudad. Hoy hablaremos del tapón que se forma en la calle Caamaño en su confluencia con la de Blanch. La nutrida circulación que desciende de la Rambla y se adentra por Caamaño, encuentra una barrera difícilmente salvable al llegar a la altura de la calle Blanch. Y toda la dificultad viene de que allí, cuando hay aglomeración, no hay guardia urbano. Y como en el suelo hay una indicación de ceda el paso...

ASOCIACIÓN

Se ha constituido la "Asociación de padres de alumnos del colegio de San Vicente de Paul", según nos comunica en atento saluda su presidente Ramon Garriga i Cros. Próximamente informaremos sobre más detalles.

JUBILADOS

Por la Mutualidad Laboral, se ha convocado un turno de vacaciones en el Hotel Orange de Benicàssim, (Castellón de la Plana), que tendrá lugar durante la primera quincena de octubre próximo. Los interesados pueden informarse antes del 23 de agosto (fin del plazo de admisión de solicitudes) dirigiéndose al Presidente de A.S.V.A.T., señor Llobet, calle San Vicente, 17, 1º, Figueres.

PSUC

El Comité de l'Alt Empordà del PSUC, nos remite un comunicado que ha acordado hacer público después de la reunión celebrada el pasado día 2 de agosto. Dicho escrito, y en lo que al servicio de agua de Figueres se refiere, denuncia las deficiencias graves que se producen, especialmente durante los meses de verano. Añade que dichas deficiencias provienen de la no terminación de las obras en curso destinadas a realizar una nueva canalización de agua desde el pantano de Boadella. Finalmente, el Comité del PSUC solicita del Ayuntamiento de Figueres una amplia información sobre este asunto a fin de que el ciudadano salga de su actual confusión o, en su caso, puedan esclarecerse las responsabilidades de quienes dificultan la terminación de un servicio público indispensable.

El meu punt de vista sobre els aiguamolls

Per Josep Maria Ametlla

La meua generació és la primera que ha anat a banyar-se a la platja. Les platges que freqüentàvem eren la de Roses —que anava des dels banys de La Palmera fins al grau dels Salins—, la de can Secundino, del Mas Moixó —que ara és Ampuriabrava— i la de can Comes, que nava de la Muga fins a Sant Pere Pescador.

IMPORTÀNCIA DE LES "LLAUNES"

Quan estàvem cansats de banyar-nos, anàvem un xic terra endins i ens ficàvem a les "llaunes" (possiblement, corrupció del mot "llacuna"), per tal d'agafar franquets, petxines, serps i alguna vegada algun llobarro. Aquestes llaunes eren, a Roses, dues o tres del lloc que s'anomenava el Clot dels Franquets, just on ara hi ha el Salatar; darrera de la platja d'en Secundino, n'hi havia dues o tres innominades i petites, i a la platja d'en Comes, la Rogera, la Llarga i la Fonda. Prop de Sant Pere, n'hi havia i n'hi ha dues més importants: la llaua de Sant Pere i la Massona. En aquestes es pescaven bones llisses fins que les barques dels pescadors de mar hi entraven i passaven el "bolitx", art de pesca molt curiós, i s'emportaven tot el peix. També hi havia anguiles molt bones, perquè l'aigua era mig dolça i mig salada, aigua "salmàstica", com en deïem.

Quan es va començar a edificar al Salatar i a Santa Margarida i es colgaren les llaunes, varen començar les inundacions des de la vila de Roses fins al trencat de la carretera de Cadaqués. Llavors vaig comprendre la importància de les llaunes per a regular les aigües i

evitar les inundacions.

Aquestes llaunes funcionaven de la manera següent: a la tardor i a la primavera a l'Empordà hi plou força, sempre de llevant. Les pluges arriben amb l'equinocci, o sigui, cap al vint o vint-i-dos de setembre —és el "temporal de les bótes", car en aquest temps es començaven a netejar les bótes per a rebre la collita nova de vi. Les pluges de llevant venen sempre per la humitat del mar que topa amb les muntanyes de l'Albera, es condensa i cau en forma de pluja; al mateix temps, el mar ve gros. Qui no ha vist un temporal de llevant, no ha vist res de sensacional. El mar, botit, tapa les goles dels recs i dels rius; l'aigua de terra no pot entrar al mar i s'escampa i desborda pels costats dels recs. Els aiguamolls reben aquestes aigües, l'emmagatzemen fins que el mar ha baixat i el temporal ha passat. Es a dir, fan de sobreixidor de les fortes aigües plujanes. Poc a poc, l'aigua de les llaunes torna a mar o, amb la secada d'estiu, es va evaporant. Les aigües d'alguna llaua grossa no s'evapora mai del tot.

Quan a Roses varen començar la urbanització del Salatar tapant les llaunes, es varen condemnar eternament a la inundació de les aigües que baixen de les rieres de la Trencada, d'en Forquilla, etc. I quan a Port Llevant —nom de condemna profètic pel que he dit— colguin els aiguamolls, no podran donar sortida a les aigües dels recs madrats, del Corredor... Pitjor aquí que a Roses, perquè els terrenys són al mateix nivell del mar, separats només per barres de sorra. Em consta, perquè encara sóc el secretari del Grup de Colonització dels

Recs Sirvent i de Moli, i no vàrem poder drenar els recs fins a mar, perquè en lloc d'escorrer aigua, n'entràvem.

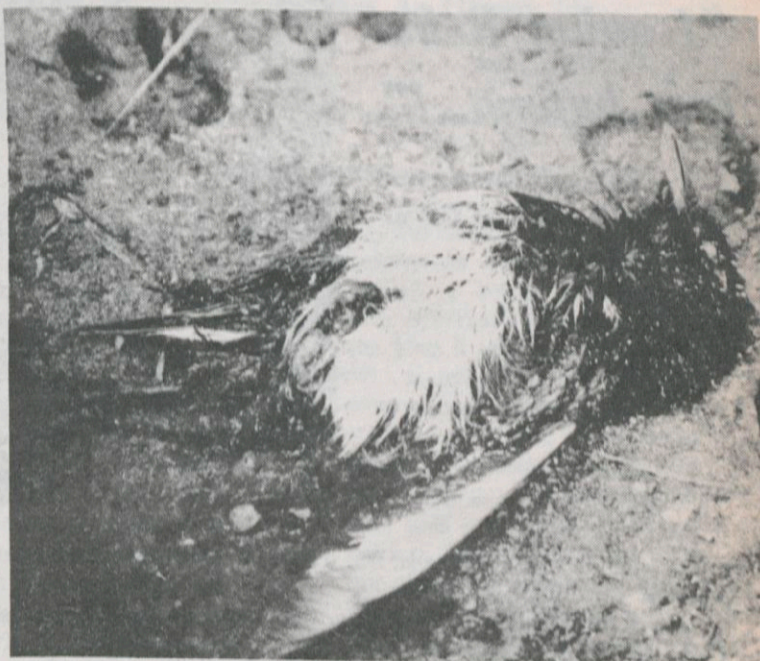
Aquestes raons entenc que són molt de pes; potser de més pes que els motius ecològics per a l'esdevenidor de l'Empordà.

SALINITZACIÓ DE LES TERRES

La funció de les llaunes, al mateix temps, és, amb el seu contingut d'aigua més dolça que salada, d'evitar amb les seves filtracions en profunditat l'entrada subterrània de les aigües del mar. O sigui, que són un tap que evita la salinització de les terres. Si a més per a les urbanitzacions es treu aigua dolça del subsòl, l'avenç de la salinització es precipita. I molt. Vegeu que dels pous d'extracció d'aigua per a Roses, situats a la carretera de Sant Pere, ja no es pot bombar, perquè surt salada. És un procés molt ràpid, i el que es perd en un any necessita un segle per a recuperar-se.

Cal dir que fins que es trobin uns substituïts artificials als naturals de conservació del medi, s'hauria de procedir amb extrema prudència. No s'haurien de permetre ni legalitzar correccions tan brutals de la natura, encara que aquestes correccions vinguin explicades i justificades per informacions tècniques que a primera vista semblin indiscutibles. No penso pas que s'hagi ofert un substitut de compensació de la funció dels aiguamolls.

D'aquestes brutals correccions del medi natural, no en resultarà solament dany per a quatre pesca-

dors de llisses, ni tampoc per a quatre caçadors d'ànecs, ni per a quatre botànics conservadors d'espècies curioses. El dany, molt aviat, serà per a tota la regió, per a la seva agricultura, ha seva economia i fins i tot el seu clima. El mateix turisme se'n trobarà afectat quan passi la dèria actual, i el turista trï amb més cura el lloc on vol anar i on vol residir per uns mesos.

"QUI TINGUI SENY..."

Ara fa un any varen tenir lloc a Castelló d'Empúries unes reunions amb assistència de tot el poble, conferències, estudis, sobre el tema dels aiguamolls. La conclusió va ser que el problema és molt complex, que hi ha moltes facetes no estudiades, que el cas afecta a tot l'Empordà i que no és prudent de tirar endavant fins que, en un pla almenys comarcal, es fixin els diversos interessos en joc. Ara, com deia aquell, "qui tingui seny, que se'n valgui..."

Espolla

Els aiguamolls parc natural

(Del nostre corresponent).- El "Grup de l'Alt Empordà per a la Defensa de l'Albera" ha fet pública la seva adhesió a la lluita que porta a terme el "Grup de Defensa dels Aiguamolls" per la salvaguarda d'aquest lloc únic i privilegiat de l'Empordà.

El "Grup de l'Alt Empordà per a la Defensa de l'Albera" demana que s'aturin immediatament les obres de destrucció dels aiguamolls i sigui declarada aquesta zona, per la seva importància, parc natural.

Palamós

En la Galería de Arte "Tramontán"

Tití Tapiola expone una amplia muestra de su destacada producción pictórica

(De nuestra Redacción, por R.G.).- La artista ampurdanesa —Figueras y Roses superan su cuna— Tití Tapiola ha vuelto a sorprendernos. Su nueva exposición, con cuarenta obras, constituyó ya un éxito de apertura, en la tarde palamosense del 15 de julio.

La primera realidad que impresiona favorablemente es el trabajo constante de Tití. Las exposiciones se suceden y la facilidad de su paleta es evidente. Cuarenta obras, en un momento y una sala comprometida, son un testimonio de la categoría conseguida por Tití Tapiolas y de la entrega a su vocación.

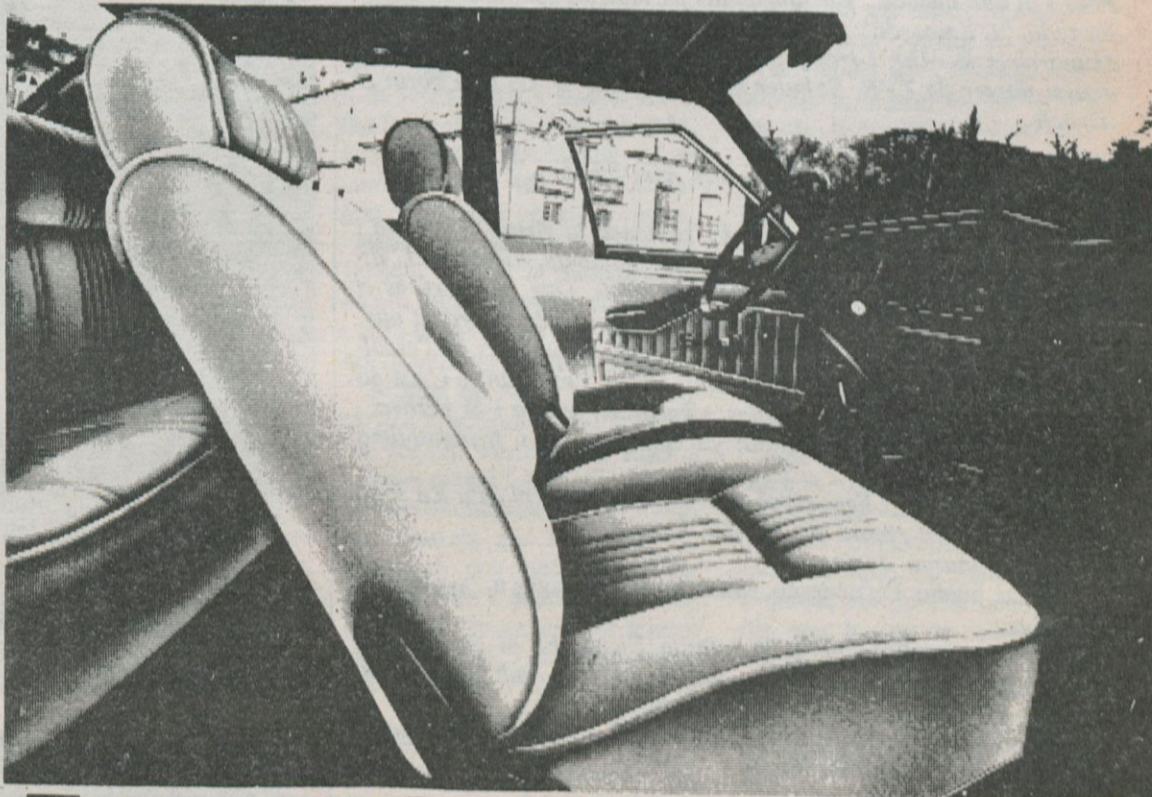
En esta muestra hemos tenido una sorpresa: sus gouaches. Sencillamente logrados. Uno se recrea con aquellos temas, llenos de una inspiración sutil, incorpórea, fugaz, que la artista sujeta en el tiempo y el espacio, con una delicadeza de auténtica profesional, en donde demues-

tra un dominio de la técnica, ya que las renunciadas y las sugerencias de sus figuras y composiciones son ciertamente muy notables. No sería justo no valorar estas aguadas como merecen, por cuanto en ellas el arte, el sentimiento y la expresión alcanzan cotas elevadas.

Temática base: la marina, el pescador, flores. ¿Es ello una afirmación de la propia personalidad para no vincularse a la innegable personalidad de su tío José Tapiola, el gran pintor de figuras de circo y de la gitane-ria?

Los óleos tienen el encanto y la ingenuidad que se ha propuesto Tití. Volúmenes exactos, con colorido optimista y generoso, con un modernismo figurativo que constituyen un conjunto armónico.

La artista —afortunadamente, joven— nos ofrece otra muestra digna y que la acredita.

Este es el nuevo confort del SEAT IBI.

- * Paneles de puertas forrados en terciopelo.
- * Nueva carta de colores, que incorpora pinturas metalizadas.
- * Asientos anatómicos con nueva tapicería.

Su oportunidad está en:

automóviles figueras s.a
autofina

Vilallonga, 4-6 y 15 - Tel. 501915 FIGUERAS

"I quina Reina més bufona...!"

Per Emili Casademont i Comas

És divendres. Dia 4 d'agost. Em truquen per telèfon. De bon matí. Gairebé em treuen del llit.

—Els Reis, d'un moment a l'altre, és possible que visitin el Museu Dalí —m'avisen, des de Barcelona, en to confidencial.

Quasi segur, penso. Perquè el "Fortuna" ahir, al vespre, "aparegué" al Port de la Selva. Inesperadament. I és que la família reial, tot "escapant-se" de les Illes, lloc del seu estiu, han decidit de fer un tomb per la Costa Brava. Un tomb privat. Com si el Rei, la Reina i llurs fills fossin uns turistes més...

ELS DE L'"INTERVIU", AL CARRER...

Després, i a "cau d'orella", se'm diu:

—La visita al Teatre-Museu Dalí serà a la tarda. Dexa't-hi caure. Com aquell qui fa el pagès...

I m'hi deixo caure. Són quarts de cinc. Arriben Gala i Dalí. També el secretari del "geni", Enric Sabater. Em veuen i em fan entrar al Museu. Parlo amb ells. Esperem. Mentre, Salvador Dalí "mata el temps", tot dedicant dos fabulosos volums de la "Biblia Sacra", il·lustrada per ell, a En Joan Carles i Na Sofia. És cap a un quart de set. Ens diuen que l'helicòpter, que porta els Reis i els seus fills, s'ha "assegut" ja damunt la gespa del Camp Municipal d'Esports. Els monarques venen de Cadaqués. Aviat seran aquí. Per fi, arriben. Els acompanya Pere Giró, batlle de Figueres. En Joan Carles, personalment, ha conduït el cotxe. Des de l'"aeroport" del camp de futbol fins a la Plaça del Museu Dalí. Molta gent, malgrat el "secret" d'aquesta arribada, se n'ha assabentat. I aplaudeix entusiàsticament la família reial...

Poques persones gaudim del privilegi d'acompanyar els Reis, durant la seva visita al Teatre-Museu. Em diuen que els "enviats especials" de la revista "Interviú" s'han quedat al carrer. Molt empipats. Però s'hi han quedat... Els afortunats periodistes som dos: la directora de "L'Empordà" i el director de 9PAÍS. És a dir, Núria Munarriz i jo. Ah!, i tres fotògrafs: Torner, Meli i Narcís Sans, aquest darrer de TVE. Sabater ha parlat amb el Rei i ha obrat el miracle...

"MIENTRAS NO ME HAGAS UN AGUJERO ..."

Després de la cordial benvinguda, comença la visita. Na Sofia i llurs fills, tot cofois, es mostren juganers. Contents. Alegres. El "divi", pràcticament, "segresta" En Joan Carles. Que, per cert, és el president honorari del Teatre-Museu Dalí. Na Sofia fa bracet amb Gala. Dalí els ensenya el seu "cau". Els Reis, embadalits, se l'escolten. I, amb ulls de sorpresa i curiositat, miren. Les infantes Cristina i Elena i el príncep Felip, a voltes, s'encanten massa i es perden...

—No os preocupéis, Majestad; ya vienen... —algú tranquil·litza Na Sofia.

El pintor de Port Lligat no sé què "redimonis" explica a En Joan Carles, davant el retrat que li està pintant...

Riu el monarca. I diu:

—Bueno, bueno. De acuerdo. Mientras no me hagas un agujero en la barriga...

Dono unes explicacions a la infanta Elena. És al meu costat. M'ha preguntat quelcom sobre un quadre. Li parlo amb tota naturalitat i confiança; però amb gran respecte.

Cedeixo ara el pas a la Reina. Somriu. I, alhora que em dedica una petita reverència, em diu:

—¡Gracias!

NA SOFIA FA ADÉU AL SEU MARIT...

La visita s'ha acabat. Ha durat una mica més de tres quarts. Al vestíbul del Museu, Dalí obsequia els Reis amb els dos magnífics i valuosos volums de la "Biblia Sacra". El "detallet" és agraït com cal. La Reina rep un ram de flors. I tothom se'n va. Na Sofia, però, veu una cadira. S'hi asseu. I tot rient, fa adéu al seu marit, quan aquest surt per la porta principal... Na Sofia és així. Té unes virtuts que enamoren. És oberta, cordial, senzilla... Els "Reis de la simpatia", amb els seus fills, ja són al carrer. A la Plaça del Museu Dalí. La gent els dedica, altre cop, nombroses mostres d'afecte. I sento com una senyora, tota emocionada, exclama:

—I quina Reina més bufona que tenim...!
Una definició molt encertada, penso jo...

Els Reis a

- Nº 1.- El "Fortuna", al Port de la Selva.
- Nº 2.- En Joan Carles salta de l'helicòpter, al Camp Municipal d'Esports, de Figueres.
- Nº 3.- El Rei, al volant del seu cotxe, prepara la seva màquina fotogràfica. La Reina l'observa amb atenció.
- Nº 4.- Salvador Dalí, al seu Museu, acompanya el Rei.
- Nº 5.- El príncep Felip contempla un quadre.
- Nº 6.- Els monarques no es perden cap detall del Teatre-Museu Dalí.

- Nº 7.- Embadalits, la família reial admira una obra daliniana.
- Nº 8.- Més embadaliment per part de la família reial, al costat de Salvador Dalí. Darrera Na Sofia, el popular tennista Manolo Santana.
- Nº 9.- Dalí, en Joan Carles, Pere Giró, etc., davant el retrat del Rei.
- Nº 10.- El públic mostra el seu afecte als Reis de l'Estat espanyol.

Reportatge fotogràfic de Torner

La política i els polítics de Girona (4)

Per Claudi Ametlla

(Capítol vuitè del segon volum inèdit de les Memòries de l'antic governador)

Encara em cal parlar d'altres personalitats republicanes de Girona i, en primer lloc, de Laureà Dalmau, metge i poeta i amb un peu a Acció Catalana i un altre a l'Esquerra. Contra tota lògica, aquest home, enemic de tota aventura extremista, es decantà cap al partit gran, el que podia donar actes. El qual, en efecte, el feu diputat al Parlament de Catalunya. No fu ell sol a seguir aquest camí. Tals desercions no eren pas per aclarir la política catalana ni per a enfortir aquella formació assenyada i moderada, que havia d'ésser, dintre de la República, contrapès a l'eixelebrament

ses, s'oblidava d'aquestes professions de fe que ell tenia per excelses i entrava en tractes amb adversaris i cacics, pecat que hom li perdonava en atenció a aquell drama que se li presentava cada fi de mes per a fer marxar la impremta i fer sortir el diari. I en atenció també a la seva bondat, que s'esmerçava amb més generositat que ètica política, de la qual ja era admès que en tenia un concepte massa alt. Amic de tothom, coneixedor de totes les intrigues provincials i de tots els personatges i personatges, Rahola era una institució local que tothom tractava amb indulgència. "Coses

Laureà Dalmau, Miquel de Palol... i la curiosa vida de Dàrius Rahola, el de "L'Autonomista"

esquerra. Com que tinc aquest pecat contra l'esperit també per pecat contra la Pàtria, i com que crec que la seva comissió per tants catalans inconseqüents amb ells mateixos, fou causa no petita del desastre, no me'n vaig poder estar de fer el meu acerb retret a aquest amic, tan bona persona d'altra banda, en el moment doloríssim en què començava el seu exili. Si lleix algun dia aquestes ratlles, vulgui perdonar-me l'airada envestida, filla de la desesperació de qui mesurava com ell mateix i com molts altres inconscients, no, la immensitat de la caiguda.

Miquel de Palol, també poeta, era el primer tinent d'Alcalde. De fet, mentre vaig ésser a Girona ocupà l'Alcaldia gairebé ininterrompudament, per tal que Santaló que la detenia en propietat, era molt temps absent, ja a les Constituents en les quals era diputat, ja per aquest móns de Déu, fent excursionisme geogràfic-polític. L'home era, irremediablement, atret per qualsevol divagació que no fos la feina precisa i imposada. Palol pertanyia a Acció Catalana, a la qual honrà sempre per la seva conducta exemplar i la bona administració municipal. Però no sentia la política ni l'engrescava l'acció, carències que privaren que els seus talents innegables tinguessin més influència en la política gironina.

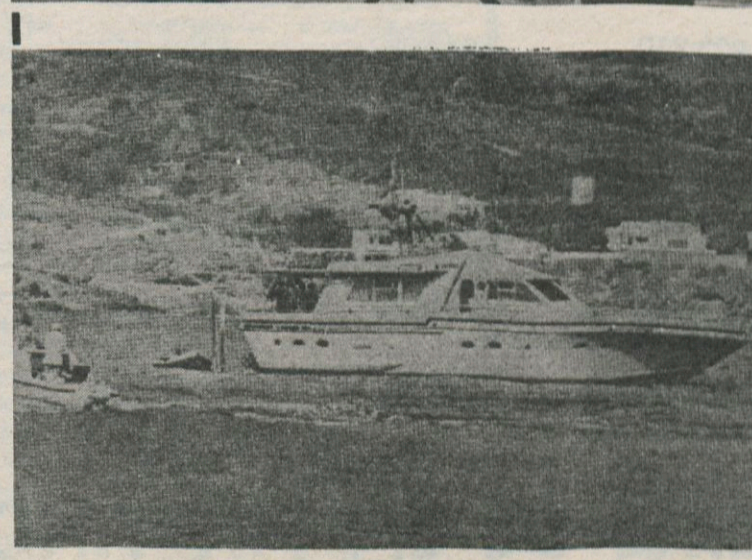
La galeria de capdavanters republicans gironins s'acabava amb la presentació de Dàrius Rahola, propietari de "L'Autonomista", regidor i figura popular i quelcom pintoresca de la ciutat. Federal, demòcrata i republicà, algunes vegades, mas-

d'en Diari", deien els republicans quan li descobrien alguna maniobra poc neta. I com que amb tot això el nostre home, que mai no sabé administrar-se ni reprimir els esplais d'una vitalitat massa exigent, no acabava de vèncer les dificultats econòmiques, la gent es feia càrrec del cas, hi transigia i quasi l'excusava. I així, fent serveis a tothom parlant de la Federal, redimint lletres protestades i escapant-se de tant en tant a Perpinyà, on el xampany és tan bo i hi ha companyies tan acollidores, transcorregueren més de trenta anys de la curiosa vida d'aquest home de cor, de massa cor segurament.

Durant els disset mesos que durà la meua estada al Govern civil gironí, vaig establir amb aquests capdavanters una col·laboració que fou sempre grata i amical, perquè cal tornar-ho a dir, eren homes de bé i de bona voluntat. Només cap al final del meu manat les relacions amb algun d'ells esdevingueren un poc fredes, com serà dit al seu lloc.

Com que no pertanyia a l'Esquerra ni feia escarafalls d'avançat o anticlerical, la part d'aquests republicans més eixelebrada, que no era petita, no m'acabava d'atorgar llur adhesió. Els de bona fe, però anaren donant-se així que em veieren actuar, i convenent-se que per a ésser bon republicà no calia ésser extremista. Convèncer-los que l'extremisme era contrari a la República ja no em fou possible...

(Continuarà)

CAJA DE AHORROS PROVINCIAL DE GERONA

PREMIOS DEL SORTEO DE VIAJES

PONEMOS EN CONOCIMIENTO DE NUESTROS CLIENTES, QUE EL SORTEO CELEBRADO EL DIA 21 DEL ACTUAL, EN ACTO PUBLICO Y ANTE EL NOTARIO DON MANUEL AGUILAR GARCIA, HAN RESULTADO PREMIADOS LOS NUMEROS SIGUIENTES:

50 FINES DE SEMANA A LONDRES PARA 100 PERSONAS

0.041.289	0.050.127	0.105.954	0.131.094	0.214.624
0.218.005	0.295.112	0.352.641	0.449.874	0.450.396
0.590.747	0.592.448	0.628.707	0.801.770	0.880.295
0.892.258	0.933.380	1.129.785	1.152.597	1.209.827
1.260.975	1.264.220	1.314.063	1.366.607	1.373.196
1.414.234	1.453.312	1.472.251	1.505.394	1.509.707
1.517.712	1.588.173	1.682.701	1.737.236	1.863.916
1.883.893	1.919.720	1.935.406	1.960.255	1.994.414
2.024.533	2.202.871	2.207.419	2.333.586	2.506.033
2.539.279	2.540.427	2.680.358	2.722.458	2.775.057

40 VIAJES A GRECIA Y EGIPTO PARA 80 PERSONAS

0.072.154	0.075.184	0.164.464	0.218.179	0.264.716
0.326.902	0.364.895	0.430.761	0.463.243	0.531.025
0.567.087	0.754.009	0.772.933	0.783.685	0.817.655
0.847.850	0.871.039	0.923.810	0.942.087	1.021.367
1.283.667	1.296.522	1.497.235	1.504.369	1.509.461
1.606.624	1.741.826	1.804.985	1.820.719	1.862.734
1.942.911	2.041.073	2.061.394	2.144.668	2.173.917
2.378.140	2.391.532	2.475.324	2.516.044	2.733.289

UNIDOS POR EL INTERES DE LA PROVINCIA

Impresiones de un largo viaje (5)

Per Josep Maria Xampeny

MILLONES DE MEDUSAS,
EN AGUAS DEL MAR CARIBE

Aquellos días fueron los más hermosos que recuerdo. Siempre se ofrecía ante mis ojos el azul del cielo, limpio el aire de cualquier contaminación, el azul de las aguas del Océano, cuyas pequeñas olas parecía que se arrastraban perezosas por la superficie... Aquel espectáculo, siendo siempre el mismo, daba la impresión de que era nuevo en cada instante.

La proa de la motonave "Indica" abría surcos plateados en aguas del mar Caribe. Las islas de la Martinica se dibujaban en la lejanía. El agua tibia se teñía de un color verde irreal. Un perfume de algas y de yodo llenaba mi olfato, embriagando este sentido con verdadera delicia.

Casi como por arte de encantamiento, vi el buque desde proa hasta popa y de estribor a babor, rodeado completamente de unos animales fantásticos, meciéndose en la blanca cresta de las olas. El azul violáceo transparente de su cuerpo, o el rosa moteado de puntos o rayas de otros colores, los hermosos aspectos que ofrecían, tan llenos de

Muchas millas nos separaban ya de las costas africanas. Navegábamos con un tiempo apacible y la mar en calma. Las jornadas a bordo se sucedían con ritmo de trabajo y descanso. Los paseos por cubierta eran muy necesarios para desentumecer los huesos. La lectura me proporcionaba distracción, viviendo en muchos casos con el pensamiento las aventuras de los personajes. El día 7 de marzo, cuando el disco del sol apuntaba por el horizonte, reflejando sus primeros rayos y confundiendo con el agua, de pie, en popa, seguía con interés los cambios de luz y color.

UNA GIGANTESCA
TORTUGA

Aquel día, el buque iba a poca máquina. Una de las camisas de un

Rumbo a América: una deliciosa e inolvidable travesía

pistón tenía que ser reparada. Avanzábamos, sin que el más ligero vaivén perturbara nuestra estabilidad.

De pronto, como si quisiera proporcionarme unos momentos de distracción, apareció nadando a flor de agua una gigantesca tortuga. Calculé que pesaría unos 1.000 kgs. El espaldar era enorme. Movía las aletas con tanta facilidad, que parecía imposible pudiera arrastrar tantísimo peso.

No deja de ser curioso que la tortuga, tan lenta y desgarbada en tierra, pueda convertirse en una hábil nadadora cuando vive en el agua. Incluso, a veces, compite con los peces en velocidad natatoria.

Estos animales, a menudo, alcanzan un peso de hasta dos quintales, y únicamente vienen a tierra para poner los huevos. Su ambiente es el mar, y es en él, precisamente, donde son capturados. La tortuga verde es la más apreciada por su delicada carne. Abundante, en las aguas del Atlántico y del Pacífico.

Hace millones de años, los mares residuales y lagos poco profundos comenzaron a secarse. Los peces que habitaban en aquellas aguas empezaron a extinguirse o adaptarse a nuevas condiciones, sobre todo por falta de oxígeno, desarrollando una nueva respiración pulmonar. Así evolucionaron para convertirse en anfibios. Y éstos, a su vez, se transformaron en primitivos reptiles, de los que surgieron más tarde los actuales lagartos, serpientes, cocodrilos y tortugas.

Estos descendientes de los dinosaurios y sarios gigantes, volvieron a la mar en pequeña proporción y se hicieron marinos. Así, pasaron a ser viajeros entre el mar y la tierra.

En un rincón de la cubierta, había visto un trozo de pan. Corrí presuroso a recogerlo y lo lancé a unos dos metros de aquella cabeza arrugada. Tenía la ilusión de que la tortuga se lo comería, pero ni se inmutó. Continuó nadando, siguiendo su ruta. La visita siempre simpática y agradable de los delfines son muchas; pero ya me he referido a ellas en anteriores capítulos.

luz, me dejaron confuso. Había millones de ellos. Era una colonia flotante de medusas, con un radio de cientos de metros.

La medusa se desplaza por repulsión, gracias a las contracciones rítmicas de su sombrilla o de una corona tentacular que pende bajo aquélla. La sombrilla posee músculos anulares que, al contraerse, expulsan agua del interior y desplazan al animal.

Los desplazamientos son fundamentalmente de arriba y abajo, de modo que la medusa queda a merced de las corrientes.

Al igual que el iceberg, este animal muestra sólo una parte de su cuerpo. Debajo de la vejiga flotante, se extiende a manera de serpentina unos tentáculos pescadores, que se alargan en dirección al fondo del mar.

Estos mortíferos tentáculos van provistos de filamentos urticantes, cuya ponzoña es casi tan activa como la de la cobra.

Entre las medusas más peligrosas, figuran las cyaneae o avispa de mar, propias de los mares cálidos, que poseen quizás el tóxico más potente entre todos los celentéreos. Son capaces de matar a un hombre adulto.

Dentro del agua, el veneno actúa con increíble prontitud. A los pocos minutos, cuando la neurotoxina ha comenzado a actuar, baja en forma alarmante la tensión arterial, la respiración se torna difícil, el pulso es rápido y débil.

Por fin, hemos salido de este jardín acuático de flores transparentes y delicadas.

Ya puedo divisar tierra. Una mancha alargada se extiende a lo lejos. Pronto tocaremos puerto.

COLON: MARINEROS JUGANDO
CON UNA EXTRAÑA PELOTA...

Las ciudades de Colón, Panamá y David son las más importantes. Panamá es la capital de la República. Los principales puertos son los de Cristóbal y Colón, en el Caribe, y el de Balboa, en el Pacífico.

Estoy muy satisfecho de la travesía. En el puerto de Colón, haremos combustible. Serán pocas las horas que pisaremos tierra.

La ciudad de Colón cuenta con una población de unos 72.000 habitantes. Hablan el idioma castellano. Gran cantidad de mestizos trabajan en los tinglados del muelle. Como el tiempo era justo, no pude desplazarme a la ciudad. Paseaba tranquilamente cerca del buque, mientras fumaba un cigarrillo. Ví a

dos marineros que jugaban con una pelota. Me acerqué a ellos, y cuál no fue mi sorpresa al comprobar que lo que se pasaban con el pie de un lugar a otro era ni más ni menos que un pez. Jamás hubiera pensado que un animal de esta especie sirviera para tal juego. Entonces, les pregunté de dónde lo sacaron. La respuesta fue que uno de ellos con un palo y atado a la punta un aro con una red, "hurgó" en el agua, cerca de la quilla de la em-

barcación. Un momento después, veía con mis propios ojos cómo sacaba un pez; y éste, al contacto del aire, empezaba a hincharse, quedando su cuerpo convertido en una bola.

He procurado conocer qué clase de pez pudiera ser; pero sólo he encontrado uno con los síntomas parecidos. Se llama el pez-erizo. Mas, al que yo me refiero, no creo recordar que tuviera espinas cubriéndole el cuerpo.

Port de La Selva

Venta de
apartamentos

A 50 mts. mar, en casco urbano. Calle MAYOR, 49 junto carretera Cadaqués.

3 hab. baño, cocina, salón-comedor de 28 mts. Portero automático, antena colectiva TV y FM. trastero.

Precio desde 2.150.000 ptas. Condiciones a convenir. Tel. 209-43-33. Barcelona.

Roses

Indignación del vecindario

El I Festival de Rock escándalo mayúsculo

(De nuestro corresponsal, Martí Balló).- Tal como estaba anunciado, tuvo lugar el pasado viernes, en Roses, el "I Festival de Rock", que registró uno de los llenazos más impresionantes que se recuerdan en el Campo Municipal de Fútbol, lo que hizo que mucha gente llegada a la población para asistir al mismo no pudiera entrar.

LOS VECINOS, MOLESTOS

El éxito en este aspecto fue total por parte de los organizadores. Sin embargo, este corresponsal ha sabido que gran parte de los vecinos de la villa han rechazado unánimemente el susodicho festival y no desean por nada del mundo que vuelva a celebrarse otro en el futuro.

"Muchos no dormimos aquella noche, debido al enorme ruido de los altavoces, que estaban puestos a todo volumen. Porque ha de saber usted que el espectáculo terminó casi con el alba", decía uno de ellos.

"Si otra vez quieren organizar algo así, que lo hagan

en las afueras de la población. Fíjese lo que nos ha caído, que se llegó a rechazar a la Policía Municipal con toda clase de objetos, cuando ésta intentó poner un poco de orden", argumentaba otro.

Y otro añadía: "Desde mi casa, los veía tendidos en el suelo, algunos con sacos de dormir o mantas, otros no, y entregados, en algunos casos, a practicar actos sexuales a la vista de todos..."

COMO UN CAMPO DE AGRAMANTE...

Otros aseguran que el fumar "hierba" fué la causa de los excesos cometidos. En todo caso, lo que sí es cierto es que el campo de fútbol quedó hecho un asco. Lleno de envases de plástico y cristales de botellas rotas, lo que obligará a una profunda limpieza.

La mayoría de estos "turistas" de la alpargata y el auto-stop estuvieron durmiendo en los alrededores del recinto balompédico y también en la playa hasta bien entrado el día siguiente.

Crónica des del Qm. 35

Agost fred-agost calent

En ple mes d'agost, i com marca la tradició i el temps, Girona està gairebé deserta. Per poc que es pugui, tothom va, preferiblement, al xalet o a l'apartament que té llogat a la costa. Tothom qui pot, s'entén, perquè no és pas que tothom pugui gaudir encara d'aquestes coses. I, lògicament, gairebé tot està tancat o fent vacances: botigues, farmàcies, jutjats, bancs, bars, delegacions de ministeris i altres llocs oficials, caixes metges, advocats, etc., etc. I no parlem ja dels caps de setmana, que a l'estiu duren de divendres, sortint de treballar al matí, a dilluns a la tarda i que no estan gens malament per a tots aquells que els poden fer.

I els parlamentaris algunes vacances també han de fer. Els habituals a Maià, Cadaqués, Palamós, Llofriu, després que els seus companys, avui diputats i senadors, no hi anessin l'estiu passat, tornaran a gaudir de la seva presència. Val a dir, però, que aquest estiu, en lloc d'ésser tal, són dies saltats de descans. Sabem que vacances, vacances... El que no sabem és si el senyor Gich i Bech de Careda ve a estiuar aquí o també ho fa a Madrid. Per allò que mai no s'estiuja allà on es treballa, sens dubte vindrà a les comarques gironines.

La que sí sembla que fa vacances, i llargues, i de la qual mai més no se n'ha sabut res, és l'Assemblea de Parlamentaris. Amb tot això de la Constitució,

feines i altres coses, l'Assemblea com a tal fa temps que ni es reuneix. Segurament, la idea de formar una assemblea de parlamentaris deuria sorgir de l'eufòria que es produí en saber-se els resultats electorals, i després santes pasqües. Teniem ja aquest pressentiment, donat que, si en principi eren set o vuit els que es reunien (nou ens sembla que mai, ja que algun tenia les Corts allà mateix i no calia reunir-se amb els seus companys de circumscripció electoral ni respondre a les qüestions del seu electorat, ni tan sols treballar per a ell), a les darreres reunions només hi acudien tres o quatre parlamentaris. En fi...

I ja que parlem de l'Assemblea de Parlamentaris, pregunto: L'Excelentíssima Diputació ja li va cedir, finalment, algun despatx per a reunir-se i treballar?

I fins i tot en període de vacances salta la bomba informativa o bomba política, segons per a qui: l'únic senador per Girona que es presentava a les eleccions amb la marca d'un partit determinat, C.D.C., es dona de baixa d'aquest. Segons ell mateix em digué, les causes d'aquesta decisió és la política que darrerament està portant a terme Convergència respecte als socialistes. Concretament, ell diu: "Si C.D.C. és un partit socialdemòcrata, no pot estar atacant contínuament als socialistes". De fet, aquesta decisió era pública des de fa molt

temps, quan el propi Ferrer deia que es donaria de baixa. Una de les raons esgrimides per l'ara senador independent és que "a mi m'ha votat la classe treballadora i C.D.C. no segueix aquesta política".

En els cenacles polítics d'aquesta ciutat de Girona s'especula en què això sigui una maniobra d'en Ferrer per tal d'ingressar a les files del partit dels Socialistes, els quals no sembla pas que estiguin massa disposats a admetre'l. No és tampoc això una maniobra per tal d'ocupar l'Alcaldia de la ciutat per part de Ferrer, tot i que ell, segons ha manifestat repetidament, no li desagradaria, tal com afirmava al diari local, ja que sabem que, ultra altres proposicions, Jordi Pujol li oferi ésser el cap de llista de C.D.C.

Un altre aspecte de l'activitat política gironina, ha estat la confirmació de la baixa, com a diputat, de la socialista Rosina Lajo, essent substituïda per l'olotí Lluís Sacrest. Aquest fet es donava per segur ja fa alguns mesos i no ha constituït cap sorpresa. Era notòria i coneguda la poca activitat que desenvolupava l'ex-diputat a causa del seu delicat estat de salut, agreujat darrerament.

Un estiu, doncs, que si bé no és del tot agradable si ofereix de tant en tant alguna novetat, trencant així la monotonia d'aquests darrers dies d'intensa calor.

Fútbol

Antonio Caballero, "míster" de la A.S. Roses

"Pienso que haremos un buen papel en la Liga"

(De nuestro corresponsal, Martí Balló).- Tras el descanso obligado por el paréntesis veraniego, la Agrupació Esportiva Roses ha reanudado los entrenamientos con vistas a la próxima temporada 1978-79, a las órdenes de un nuevo "míster"

que, aunque nacido en San Sebastián hace 58 años, su vida ha transcurrido por entero en Francia.

Su gran ilusión, según nos ha dicho, es poder entrenar al primer equipo de la A.S. Roses. Ahora, Antonio Caballero, tal

es su nombre, acaba de sacar el título de entrenador de fútbol en España.

—Señor Caballero: ¿Cuál es su historial balompédico?

—Primero fui como jugador al Girondis Bordeaux por cinco años. Después, pasé a entrenar ya al Poitiers, equipo amateur de la máxima categoría en Francia. Luego, al Sedan. Allí estuve seis años entrenando a los juveniles y al reserva. Más tarde, en Bélgica, preparé al Virton S.C., de Tercera División.

—La A.S. Roses ha puesto su confianza en usted. ¿Puede decirme por qué?

—Desde hace seis o siete años, vengo a Roses los fines de semana. Y nunca oculté que mi ilusión era entrenar al equipo rosense. Pero no podía ser, dado que tenía que regentar un restaurante que mi familia tiene en Francia.

—¿Mejorará al equipo de su antecesor Dos Santos de la pasada temporada?

—Mira, el señor Dos Santos creo que hizo un buen trabajo. Y la prueba es que el equipo quedó bien clasificado.

Con escasa fortuna

El Figueres participó en el torneo de Canet Plage

(De nuestra Redacción, por Joaquim Ballester). en los pasados días 4 y 5 de los corrientes, el equipo de la U.S. Figueres se desplazó a la población francesa de Canet Plage para disputar un torneo. Además del once figuerense, participaron el Marseille, Montpellier y Canet Plage, debiendo enfrentarse el cuadro de Aldecoa con el potente equipo marsellés, cayendo derrotado por 4-1.

Digamos que este "once" milita en la primera división gala y que cuenta con varios internacionales en sus filas. No obstante, no presentó sus figuras; pero sí un conjunto muy apañado. Por tanto, el resultado, aunque amplio, sonrió al más poderoso.

En encuentro de consolación, el Figueres derrotó al Canet Plage por 5-2. O sea, que se sa-

xó un poco la espina de la derrota del día anterior. Aunque, todo hay que decirlo, este equipo resultó muy inferior al Marseille. El nuevo entrenador figuerense presentó dos equipos casi diferentes en dichos partidos. El primer día el que podríamos denominar como "once" titular, cambiando los porteros. Pues Silva demostró más cualidades que Pérez para defender con garantía el portal "unionista".

También debemos consignar que, en el cuadro figuerense, debutaron, aparte los dos metas ya nombrados, Manolo Muñoz, Pena y los juveniles Juanjo, Bolaños y Marcos. Unos estuvieron más acertados que otros, pero todos pusieron ganas y coraje para hacerse acreedores a un puesto en el equipo.

ESPORTS

**CENTRE DE
RECUPERACIÓ
FUNCIONAL EMPORDÀ**

JUAN PRAT Y DE LOS MOZOS
FISIOTERAPEUTA — EMETROLOGO

Diplomado por la Facultad de Medicina de Barcelona

Profesor delegado de la Escuela Internacional
de Sofrología Médica de Barcelona

TRATAMIENTOS FISIOTERAPEUTICOS
que por indicación facultativa sean precisos: (traumatismos, parálisis motoras, gimnasia respiratoria, reumatismos deformantes etc.)

Tel (972) 501086 Horas convenidas: Lunes, Miércoles y
Viernes. c/. González de Soto, 22 bis - escalera C - 1.º - 2.ª

FIGUERES (Girona)

Interferències Interferències Interferències

F. Garrido Pallardó de controladors francesos. *Què hi farem!*

"Brújula" ens orienta sobre el que es pot fer amb el temps lliure, i nosaltres, tot tornant-los el servei, els aconselleriem que fessin la migdiada en pau a l'hora de l'espai.

"Últimas noticias" mai no diu la veritat. L'endemà, torna.

Llevat del seu cognom, no li trobem cap mèrit a Alfonso del Real. Llàstima que no es digui "de les dues pessetes".

Fins i tot Starky i Hutch desmereixen. El darrer espai fou força dolent. Tan dolent que se l'hagués pogut incloure dins de "Cantares".

Baretta no ens plau gran cosa. No ens fa oblidar Kojac. I és, pot ésser, un resultat de la devaluació del dolar.

"Según va la feria", espai on es pot aprendre a veï dre i comprar vaques, no ens va plaure. Perquè nosaltres, en fet de ramats, ja en tenim prou amb la declaració de rendes. Per això, fóra més propi que l'Ordoñez es digués Ordéñez.

Res no direm de "Buenas Noticias". La fidelitat "retransmissiva" no ens va permetre de veure-la. En canvi, si vàrem veure "Escala Internacional", que va arribar a nosaltres, malgrat la vaga

"300 millones" no es mou, malgrat la quota de natalitat, molt forta als països tropicals. Han conegut ja la píndola?

Sala Edison
Dijous, dia 10, nit; dissabte, dia 12, nit i diumenge, dia 13, sessió continua: "Amazonas para dos aventureros" i "Gritos de silencio".

Cinema Savoy (Art i assaig)
Fins el 11 d'agost: "Aguirre la cólera de Dios".
Fins el 14 d'agost: "La Ley del más fuerte". (versió original amb subtítuls). Sessió diàries, llevat dels dimarts. Tarda sessió seguida. Nit sessió única, a les 0.

Cinema Las Vegas
Dijous, dia 10, a partir de les quatre: "Aquel maldito dia" i "Tarzán y el tesoro Kawana".
Dissabte, dia 12, nit; diumenge, dia 13, sessió continua: "Problemas sexuales de un adolescente" i "Locuras de un matrimonio burgués".

Cinema Juncària
Dissabte, dia 12, nit; diumenge, dia 13, tarda i nit: "Esposa y amante" i "Gángster, policia y Kárate"

Dilluns, dia 14, nit; Dimarts, dia 15, tarda i nit: "El cazador de hombres" i "Adivina quién viene esta noche"

NAIXEMENTS

Fernando Villalón González, Josep Ginjaume Font, Oriol Ponsatí Murlá, Mónica Minguez Berniches, Victor José Márquez Moreno, Marta Burgas Carbó.

MATRIMONIS

Saturnino Pons Lladó - Rita Mateus Ferrando; Fernando Pastor Villar - Maria Eugenia Segura Alvarez; Manuel Cros Castro - Maria del Carmen Torralba Rodríguez; Miguel Angel Diaz Gallego - Encarnación Pey Vila.

Espectacles

Farmàcies

Dia 9, dimecres
Ferran - Pujada del Castell, 6
Dia 10, dijous
Deulofeu - Monturiol, 19
Dia 11, divendres
Bonmati, Rambla, 10
Dia 12, dissabte
Soler - Carrer Nou, 22
Deulofeu - Monturiol, 19 (Només tarda de 4 a 8)
Dia 13, diumenge
Deulofeu - Monturiol, 19
Dia 14, dilluns
Vinaixa - Pl. Ajuntament, 14
Dia 15, dimarts
Bonmati - Rambla, 10

Telèfons urgents

Ambulatori Seguretat Social 50 03 65
Clínica Catalunya 50 15 39
Clínica Figueres 50 31 00
Creu Roja 50 36 50
Hospital 50 14 00
Ajuntament 50 01 00
Jutjats 50 14 21 i 50 03 69
Bombers 50 00 80
Policia 50 09 29
Guardia Civil 50 13 55
Taxis 50 50 43 i 50 00 08
Diposit de sang gratuïta 50 17 99
Centre de Recuperació Funcional 50 10 86

Metges de guàrdia

Diumenge, dia 13
Dr. Eduard Fina
C/Peralada, 20
Telf. 50 31 37

Dimarts, dia 15
Dr. Joan Montaner
C/ Victor Pradera nº 1
Telf. 50 15 47

Programas TV. Francesa

Programas TV. Francesa

Largometrajes

9 Miércoles 14.25.- Peyton Place (Av)
20.30.- Douze heures pour morir (A)
10 Jueves 14.30.- Peyton Place (Av)
20.30.- Les hommes de Rose (S)
11 Viernes 12.30.- Les jourd heureux (S)
14.35.- Peyton Place (Av)
12 Sábado 17.30.- Chapeau melon et bottes de cuir (S)
21.30.- Starsky et Hutch (S)
13 Domingo 15.30.- Le Voyage extraordinaire (S)
18.10.- L'Appât (A)
20.30.- Le Fils de Caroline chérie
14 Lunes 14.25.- Peyton Place (Av)
20.30.- Opération jupons (C)
15 Martes 15.35.- A l'ombre d'un soupçon
20.30.- Au-delà de l'horizon (Dc)

gris recomienda

9 Miércoles 18.15.- Record au Kilimandjaro (Dc)
18.40.- Les Arts martiaux
10 Jueves 18.15.- Spécial événement
22.00.- Ludwig (D)
11 Viernes 18.40.- S.O.S. Mont-Blanc (Dc)
20.30.- Au théâtre, ce soir (Cd)
12 Sábado 13.35.- Restez donc avec nous (V)
19.10.- Spécial. Trente millions d'amis
13 Domingo 13.20.- Le Cirque Chipperfield
19.15.- Les Animaux du monde
14 Lunes 18.15.- L'Homme et le sport
22.15.- Les Grandes Personnes
15 Martes 21.30.- Superstars
22.30.- Bruits en fête

Nota: La emisión de TF-1 es simultánea con el canal de FR-3 y en color hasta las 18.30 horas.

Largometrajes

9 Miércoles 15.00.- La plus grande histoire jamais contée (Av)
20.30.- Moi, Claude, Empereur
10 Jueves 16.00.- Hawaii, Police d'Etat (A)
20.30.- Le Grand amour (C)
11 Viernes 16.00.- Hawaii, Police d'Etat (A)
20.30.- Ces merveilleuses Pierres (S)
12 Sábado 20.30.- Le Journal d'un fou
22.05.- L'Odyssée sousmarine del é-quipe Cousteau (Dc)
13 Domingo 17.05.- Têtes brûlées (S)
21.50.- Infodrames
14 Lunes 16.00.- La Reine des diamants (S)
20.30.- Peggy Fleming visite l'Union soviétique (C)
15 Martes 16.00.- Les quatre filles du docteur March (C)
20.30.- Hélène

gris recomienda

9 Miércoles 18.40.- C'est la vie
21.25.- Question de temps
10 Jueves 16.55.- Canoe Kayak (Dp)
21.55.- Les Légendaires
11 Viernes 21.30.- Apostrophes
22.40.- La vie facile (D)
12 Sábado 15.30.- Les Fous de Saint-Pierre
17.10.- Karaté (Dp)
13 Domingo 15.00.- Canoe Kayak (Dp)
18.05.- Cirques du monde
14 Lunes 21.25.- Lire, c'est vivre
22.05.- Catch
15 Martes 12.30.- Les jours heureux (S)
19.20.- Soif d'aventures

Largometrajes

9 Miércoles 20.30.- Tony Rome est dangereux (P)
10 Jueves 20.30.- La Chartreuse de Parme (Av)
11 Viernes 21.30.- Communiquer (Dc)
12 Sábado 22.05.- Hollywood
13 Domingo 22.45.- Intermezzo
14 Lunes 20.30.- L'Attentat
15 Martes 20.30.- Les Fleurs du Soleil

gris recomienda

9 Miércoles 19.40.- Emissions pour la Jeunesse (V)
10 Jueves 20.00.- Les jeux de vingt heures (Co)
11 Viernes 20.30.- Le nouveau vendredi
12 Sábado 22.55.- Championnat du monde d'échecs
13 Domingo 20.30.- On dirait qu'ils vont parler
14 Lunes 20.00.- Les jeux de vingt heures (Co)
15 Martes 19.40.- Emissions pour la jeunesse

(A) Acción - (AV) Aventura - (B) Bélica - (C) Cómica - (CD) Comedia - (CF) Ciencia Ficción - (CO) Concurso - (D) Drama - (DA) Dibujos Animados - (DC) Documental - (DP) Deportes - (M) Musical - (P) Policiaca - (S) Serie - (T) Terror - (V) Variedades - (W) Western.

Portbou

El problema de cada año

(De nuestro corresponsal, Josep Maria Moré).— Como todos los años, la enorme afluencia turística lleva aparejado que tanto las calles, paseos y playas presenten un lamentable estado de higiene y que el Ayuntamiento, pese a la experiencia de veranos anteriores, se vea desbordado por los desperdicios de toda índole que afluyen a la vía pública. Responsabiliza de ello al espíritu incívico de gran parte del vecindario, al no respetar las normas dadas por la Alcaldía, y asimismo culpa a los grupos de jóvenes extranjeros que hacen de la playa su "hábitat".

FALTA DE PREVISION MUNICIPAL

Sobre esta problemática, la representación de los partidos políticos coincide en que no toda la responsabilidad cabe achacarse a los ciudadanos y al elemento extranjero y sí al propio Ayuntamiento, al no prevenir con antelación esta incidencia, disponiendo del personal necesario para el adecentamiento de la villa y dando normas de más probada eficacia.

Por lo que concierne a la suciedad observada en la playa general y adyacentes, por lo visto la única inquietud que dis-

pensa el Ayuntamiento a la utilidad de las playas es la de explanar y verter todos los años un gran número de camiones de gravilla que representan un crecido presupuesto. Nos preguntamos si no sería mejor dejar de meter menos arena, alambicando el presupuesto, y el sobrante de éste destinarlo al adecentamiento continuado de las pla-

as, disponiendo el emplazamiento de utensilios (papeleras o bidones vacíos), según conviniere, entendiéndose que, de existir tales recipientes, éstos serían utilizados generalmente por todos aquellos que frecuentan la playa y a los que se podría prevenir mediante los anuncios pertinentes.

S'inicien aquest cap de setmana

Les Festes Majors de Vilabertran i Roses

(Informació facilitada pels nostres corresponsals).— Del 12 al 15 d'aquest mes, Vilabertran celebrarà la seva Festa Major, amb audicions de sardanes, grans balls, competicions esportives, etc. Dilluns, dia 14, a les 7 de la tarda, a la Plaça de l'Abadia, tindrà lloc un

gran festival infantil. Els actes seran amenitzats per la cobla "Foment de la Sardana", "Waway Group", "Grup Atila", Pere Vila i el seu conjunt i Ramon Calduch. Dimarts, diada de la Mare de Déu d'Agost, a les 12 del matí, hi haurà missa solemne, a l'església parroquial.

Per altra banda, cal dir que Roses també començarà la seva Festa Major aquest cap de setmana. La Festa Major rosenca s'allargarà fins el dia 20 i serà la de més durada que hom recorda a la vila. El programa d'actes ha estat elaborat pel Centre d'Iniciatives Turístiques de la població. I hi ha de tot i força: sardanes, balls, futbol, sarsuela, actes religiosos, etc. En definitiva, una Festa Major que promet ser molt llúida.

Segons la profecia de Malaquies

Després de Pau VI, només hi haurà tres Papes

(De la nostra Redacció).— La mort del Papa Pau VI, esdevinguda a Castelgandolfo diumenge, porta el primer pla de l'actualitat la profecia de Malaquies, a la qual es refereixen tots els pronosticadors de la fi del món.

Segons aquesta profecia, que fou publicada l'any 1595, després del traspàs de Pau VI hi haurà tres Papes més: el 109, el 110 y el 111, sota aquestes divises: "De la meitat de la Lluna", "Del treball del Sol" i "De la glòria de l'olivera", respectivament. La divisa de Pau VI era "La Flor de les Flors", potser perquè era de Florència o potser perquè, amb els seus viatges, contribuï a fer florir el cotolicisme a l'Àssia i l'Oceania.

Tenint en compte que el promig de durada dels darrers pontificats és d'uns vuit o nou anys, la profecia de Malaquies situa la fi del món entre els anys 2002 i 2005.

Espolla

Se celebrà el "II Concurs de Dibuix i Pintura per a Mainada"

(Del nostre corresponsal).— Sota l'organització d'un grup de joves d'Espolla i amb el suport de l'Ajuntament, el Vedat de Caça i el Celler Cooperatiu, se celebrà el "II Concurs de Dibuix i Pintura per a Mainada".

Hi participaren 38 nens i nenes (l'any passat només 14), aplegats en tres categories: fins als 6 anys, de 7 a 10 anys i d'11 a 14 anys.

Amb aquest concurs hom pretén retrobar l'ambient actual i artístic tan propi d'Espolla i fer conèixer més fons a la mainada el poble. Per tant, el tema cada any està directament relacionat amb la població. Així el d'aquest era "el campanar".

PREMIATS

El jurat qualificador, integrat per Jaume =veí d'Espolla), Joan Cos (pintor), Josep Canaleta (decorador), Joan Gaspar (arquitecte) i Joan Gaspar (de la "Sala Gaspar", de Barcelona), atorgà els següents premis:

Categoria "A" (d'11 a 14 anys): 1.- Joan Antoni López Bandera. 2.- Jori Juanola Pairet. 3.- Xavier Llach Mallart

Categoria "B" (de 7 a 10 anys): 1.- Lourdes Bonavia Cardoner. 2.- Joan Coderch Pineda. 3.- Ramon Bielsa Geli.

Categoria "C" (fins als 6 anys): 1.- Xavier Cristina Perionès. 2.- Xavier Altisent. 3.- Marcel Bassegoda.

Dese el gusto de vivir como los antiguos clásicos, con la Bahía de Rosas a sus pies.

CONJUNTO RESIDENCIAL

Can Parramón

ROSAS

Apartamentos de 4 dormitorios · 2 baños
Acabados gran calidad
Terraza con barbacoa
Zona ajardinada
Piscina · Tenis
Plazas garaje

INFORMACION Y VENTA:
EN LA PROPIA FINCA
CTRA. DE ACCESO AL
PUIG ROM.
A 100 MTS. DEL MAR

KIOR'S
JOAN ORTIZ

TAPISSERIES
MOQUETES · CORTINES

PARQUETS, REVESTIMENTS DECORATIUS

c/. Tarreres, 16 - Telèfon 50 36 81

FIGUERES